

தாவீதின் நகரம் - தேவனுடைய நகரம் CITY OF DAVID – CITY OF GOD

2 சாமுயேல் 6:1-19; சங்கீதம் 24

"கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்குப் போவோம் வாருங்கள் என்று எனக்கு அவர்கள் சொன்னபோது மகிழ்ச்சியாயிருந்தேன்." - சங்கீதம் 122:1

தாவீது சமஸ்த இஸ்ரவேலுக்கும் இராஜாவாக அபிஷேகம்பண்ணப்பட்ட பிறகு, தெய்வீக வழிநடத்துதலின்படி, ஒரு புதிய தலைநகரைத் தேடினார். எபுசியர்கள், எருசலேம் பட்டணத்தை அசைக்கமுடியாத கோட்டையாக அநேக நூற்றாண்டுகளாகப் பெற்றிருந்தார்கள். அதற்கு எதிராக வரும் எந்த எதிரியிடமிருந்தும், அப்பட்டணத்தின் குருடர்களும், சப்பாணிகளும் கூடக் காப்பாற்றிவிடுவார்கள் என்று அவர்கள் கூறுகிற அளவுக்கு, அந்தப் பட்டணம் அனுகூலமான இடத்தில் அமைந்திருந்தது. ஆனால் காலம் வந்தபோது, அது இராஜாவாகிய தாவீதின் கைகளுக்கு வந்து, இஸ்ரவேலின் தலைநகரமாக ஆனது. புதிய இராஜா செய்த முதல் காரியங்களில் ஒன்று, தேசத்திற்கும், அரசவைக்கும் பெருமை தரக்கூடிய ஓர் அரண்மனையை இவர் கட்டினதேயாகும். அரண்மனையைக் கட்ட தீருவின் இராஜாவாகிய ஈராமிடமிருந்து பொருட்கள் மாத்திரமல்ல, கைதேர்ந்த தொழிலாளிகளும் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனர்.

அடுத்தப்படியாக, தாவீது இராஜாவின் ஆன்மீகத்தன்மை அவரது சங்கீதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போல், இஸ்ரவேலின் அரசாங்கத்திற்கடுத்த காரியங்கள் மீதான கவனத்திற்குத் திரும்பினது. தேவனுடைய உடன்படிக்கையின் ஜனங்களிடையே விக்கிரக ஆராதனை அனுமதிக்கப்படாமல் இருப்பது மட்டும் போதாது. தேவனுடைய பிரசன்னத்திற்கான அடையாளச் சின்னங்கள் (பெட்டி) மறுபடியுமாக கனப்படுத்தப்பட வேண்டும். தாவீதுக்கு ஆசாரியர்கள் ஆதரவு கொடுத்ததால், சவுல் இராஜா அவர்களை அழித்துவிட்டார். இதினிமித்தம் நோபிலிருந்த ஆசரிப்புக்கூடாரம் கவனிப்பாரற்று இருந்தது. சவுல் இராஜா அதைக் கிபியோனுக்கு அனுப்பியிருந்தார். ஆனால் உடன்படிக்கைப் பெட்டி ஆசரிப்புக்கூடாரத்தில் இல்லை, நீண்ட நாட்களாக இப்படி இருந்தது.

ஏலியின் துன்மார்க்கமான குமாரர்கள் உடன்படிக்கைப் பெட்டியை பெலிஸ்தரோடு யுத்தஞ்செய்த யுத்தக்களத்திற்கு எடுத்துச்சென்றிருந்தார்கள் என்பதையும், யுத்தத்தில் அவர்கள் தோற்றுப்போனதால் அந்த உடன்படிக்கைப் பெட்டி பெலிஸ்தர்களால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது என்பதையும், இந்த உடன்படிக்கைப் பெட்டியின் பிரசன்னத்தினால் பெலிஸ்தரின் விக்கிரகமாகிய தாகோன் கீழேவிழுந்து உடைந்தது என்பதையும், பெட்டி எந்தெந்த பெலிஸ்திய பட்டணங்களிலெல்லாம் வைக்கப்பட்டிருந்ததோ, அங்கெல்லாம் கர்த்தரிடமிருந்து வந்த வாதைக் காணப்பட்டது என்பதையும், இந்த உடன்படிக்கைப் பெட்டியைப் பெலிஸ்தர்கள் கீரியாத்யாரீம் என்ற இடத்திற்கு அனுப்பும்வரை, அந்த வாதை தொடர்ந்தது என்பதையும் நாம் நினைவுக்குக் கொண்டுவருகின்றோம். அது எழுபது வருடம்வரை, அதாவது நாம் இப்பொழுது கவனித்துக்கொண்டிருக்கிற நிகழ்வுவரை அங்கேயிருந்தது. தாவீது இராஜா உடன்படிக்கைப் பெட்டியைப் புதிய கூடாரத்தில் அல்லது ஆசரிப்புக்கூடாரத்தில்

கொண்டுவந்து வைக்கும்போது, ஒரு பெரிய விழாவை ஏற்பாடுசெய்தார். தேசத்தின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் தகவல் அனுப்பினார். முப்பதினாயிரம் வீரர்களும், திரளான ஜனங்களும் அதிலே கலந்துகொண்டார்கள். இந்தக் காரியம் முற்காலத்தில் இருந்ததுபோல தேசத்திற்குத் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டுவரும் என்று நம்பினார்கள்.

பயபக்தியில் ஒரு மாபெரும் பாடம்

தாவீது இராஜா தேவனைக் கனப்படுத்துவதற்கு நோக்கம் கொண்டிருந்தார். எனினும் தேவனுடைய உடன்படிக்கைப் பெட்டியை எப்படி எடுத்துச்செல்வது, யார் அதைத் தொடலாம் போன்ற காரியங்களில் தேவனுடைய பிரமாணத்தைக் கவனிக்காமல் விட்டிருந்தார். தேவனுடைய பிரமாணத்தில் ஜாக்கிரதையாக இருப்பதற்கும், சர்வ வல்லமையுள்ளவரிடத்தில் பயபக்தியாய் இருப்பதற்குமான ஒரு பெரிய பாடம் தெய்வீக வழிநடத்துதலினால் இவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. உடன்படிக்கைப் பெட்டிக்குத் தாவீது இராஜா மரியாதை கொடுத்தாலும், போதுமான மரியாதையைக் கொடுக்கவில்லை. ஆசரிப்புக்கூடாரத்தின் பொருட்களில் இந்த உடன்படிக்கைப் பெட்டியே மிகவும் முக்கியமானது.

வெண்கலப் பலிபீடமும், தண்ணீர்த் தொட்டியும் பிராகாரத்தில் இருந்தன. சமூகத்து அப்பங்களுள்ள பொன்தகட்டால் மூடப்பட்ட மேஜையும், பொன் குத்துவிளக்கும் மற்றும் பொன்னாலான தூபபீடமும் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருந்தன. ஆனால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்த ஒரே பொருள் உடன்படிக்கைப் பெட்டிதான். தோற்றத்தில் அது நான்கு அடி நீளமும், இரண்டு அடி அகலமும், இரண்டு அடி உயரமுள்ள ஒரு பெட்டியைப்போல் இருந்தது. அதன் இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு தண்டு இருந்தது. அதைத் தோளில் வைத்துதான் லேவியர்கள் சுமக்க வேண்டும். அது பொற்தகட்டால் பொதிந்திருக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தப் பெட்டியின் உள்ளே பத்து கட்டளைகள் அடங்கிய கற்பலகைகளும், வனாந்தரத்தில் பிரயாணம் செய்தபோது பாதுகாத்து வைத்த மன்னா வைக்கப்பட்ட பொற்பாத்திரமும், அற்புதங்களை நடப்பித்த ஆரோனின் துளிர்ந்த கோலும் இருந்தன. உடன்படிக்கைப் பெட்டியின் மேல்முடி விசேஷஅம்சம் உடையதாக இருந்தது. அது தங்கத்தால் அடிக்கப்பட்டதாகவும், மேலே இரண்டு கேரூபீன்கள் அதன் முகங்கள் ஒன்றையொன்று பார்ப்பதுபோலவும், அதன் சிறகுகள் முன்பக்கம் விரிந்ததுபோலவும் இருந்தன.

சில காரியங்களை அடையாளப்படுத்தும்படி ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில், ஆசாரியர்கள் அந்த உடன்படிக்கைப் பெட்டியை மூட வேண்டும் என்ற கட்டளையைத் தேவன் கொடுத்திருந்தார். பின்னரே, லேவியர்கள் அதைத் தங்கள் தோள்களில் சுமக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் கவனியாதபடி தாவீது இராஜா, மற்ற விதங்களைவிட தேவனுடைய பெட்டியைக் கொண்டுவர இதுதான் மிகவும் உன்னதமான முறைமையாக இருக்கும் என்று நினைத்து, புதியதான ஒரு மாட்டு வண்டியைச் செய்தார். ஆனால் இது தேவனுடைய முறை அல்ல. தேவனுடைய குணலட்சணங்களையும், அவரது கிருபாசனத்தையும் அடையாளப்படுத்துகிற உடன்படிக்கைப் பெட்டிக்கும், அவருக்கும் காண்பிக்கப்பட வேண்டிய பயபக்தி பற்றிய ஒரு பாடம் கொடுக்கப்பட வேண்டியிருந்தது.

சரிவும் (வழுக்கலான), சாய்வுமான கற்பாரையுள்ள இடத்திற்கு மாடு வந்தபோது, வண்டி கொஞ்சம் அசைந்தது. அப்போது ஊசா தேவனுடைய பெட்டி சாயாதபடி தனது கையை நீட்டி அதைப் பிடித்தார். உடனே ஓர் இடி மின்னல் அவர்மேல் விழுந்து, அவர்

மரித்துப்போனார். இந்தத் தேவ கோபத்தினால் தேவனுடைய பெட்டியைக் கொண்டுவருகிற வேலையை உடனே நிறுத்தினார்கள். வேறு நாசமோசம் ஏதும் வராதபடி, தனது இடத்திற்குத் தேவனுடைய பெட்டியைக் கொண்டுசெல்ல தாவீது இராஜா பயந்தார். அந்த ஊர்வலம் நிறுத்தப்பட்டது; தேவனுடைய பெட்டி ஒபேத் ஏதோம் என்ற லேவியன் வீட்டில் வைக்கப்பட்டது. ஒருவேளை அந்த ஒபேத் ஏதோம் ஓர் ஆசாரியனாக இருந்திருக்கக்கூடும்.

இப்படியாக அனைத்து ஜனங்களும் பயபக்தியின் பாடத்தைக் கற்றுக்கொண்டார்கள். **[R5680 : page 136]** அந்தப் பாடம் எக்காலத்திற்கும் அவசியமானதாய்க் காணப்படுவதுபோல, தற்காலத்திற்கும் மிகவும் அவசியமானதாகக் காணப்படுகின்றது. பயபக்தியின்மை என்பது, உலகத்தால் அடிக்கடி வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது; ஆனால் இது நம்மை அவ்வளவுக்கு அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்குகிறதில்லை. ஏனெனில், தங்களைக் கர்த்தருடைய அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஜனங்களெனவும், இராஜரிக ஆசாரியர்கள் எனவும் கூறிக்கொள்ளுகிறவர்கள், பயபக்தியற்று காணப்படும்போதே, நாம் மிகுந்த அதிர்ச்சிக்குள்ளாகுகின்றோம். இந்தப் பயபக்தியின்மை, சிலசமயங்களில் நடத்தையில் இருக்கலாம், சில சமயங்களில் பேச்சில் இருக்கலாம், சில சமயங்களில் மத காரியங்களைக்குறித்து அல்லது வேதவாக்கியங்களைக்குறித்துக் கேலியாகப் பேசும்போது இருக்கலாம். எந்த வகையில் இந்தப் பயபக்தியின்மை இருந்தாலும், இது அந்தத் தனிப்பட்ட நபருக்கும், அதேசமயம் மற்றவர்கள் விஷயத்தில் இவர் காட்டும் செல்வாக்கிலும், நிச்சயமாக தீமை விளைவிக்கிறதாகவே இருக்கும்.

ஊசா நித்திய வேதனைக்கு அனுப்பப்படவில்லை என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. அவர் மரண நித்திரைக்குள் மாத்திரம் சென்றார். அவரது தவறு அந்தக் காலத்தில் ஒரு நல்ல பாடத்தைக் கற்றுக்கொடுத்தது. அது அவருக்கு எதிர்காலத்தில் தீமை பயக்காது. இந்தக் காலகட்டத்தில் இன்னொரு பாடம் போதிக்கப்பட்டது; தேவனுடைய பெட்டி இருந்த ஒபேத் ஏதோமின் வீடு ஆசீர்வதிக்கப்பட்டது. அது எப்படிப்பட்ட ஆசீர்வாதமாகக் காணப்பட்டது என்பதுகுறித்து நமக்கு ஏதும் சொல்லப்படவில்லை; எனினும் அநேகரது கவனத்தை ஈர்க்கும் விதமான ஆசீர்வாதங்களாகக் காணப்பட்டது. இந்த அநேகரில் தாவீது இராஜாவும் ஒருவர் ஆவார். எருசலேம் தாவீதின் நகரமாக மட்டுமல்ல, தேவனுடைய நகரமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று தன் இருதயத்தில் காணப்பட்ட திட்டத்தினிடத்திற்குத் தாவீதின் இருதயம் மறுபடியுமாகத் திரும்பினது; இந்தப் பெட்டி இருப்பதாலும், இன்னுமாக உடன்படிக்கைப் பெட்டியின் இரண்டு கேருபீன்கள் மத்தியில் பிரகாசிக்கிற ஷெக்கீனா ஒளி காணப்படுவதினாலும் தேவனுடைய வாசஸ்தலம் சுட்டிக்காண்பிக்கப்பட்டது; இது, தேவனுடைய பிரசன்னம் அவரது ஜனங்களாகிய இஸ்ரவேலோடு இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டியது.

தேவனுடைய சொந்தப் பரிசுத்த தேசம்

தாவீதும், இஸ்ரவேலர்களும் காணப்பட்ட நிலைமையில் நாம் காணப்படுகிறதில்லை. தேவனுடைய இராஜ்யம் என்று சொல்லக்கூடிய தேசம் ஏதும் இப்போது இல்லை. கிமு. 606-இல் சிதேக்கியாவிடமிருந்து கிரீடத்தைத் தேவன் எடுத்துப்போடும்போது, **[R5680 : page 137]** தீர்க்கத்தரிசி மூலமாக அவர் அறிவித்ததாவது: "அதைக் கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன்; உரிமைக்காரனாவர் வருமட்டும் அது இல்லாதிருக்கும்; அவருக்கே அதைக் கொடுப்பேன்" (எசேக்கியேல் 21:25-27). இராஜ்யத்தை மேசியாவிடம் கொடுப்பதற்கும், உம்முடைய இராஜ்யம் வருவதாக என்று ஜெபிக்கிற நமது ஜெபம் நிறைவேறுவதற்கும் காலம் சமீபமாயிருக்கின்றது என்று நாம் நம்புகின்றோம். பரிசுத்த பேதுரு சபையைப்

பரிசுத்த ஜாதி, சொந்த ஜனம் என்று கூறுகின்றார். இதைத்தவிர இந்தக் காலகட்டத்தில் பூமியிலே தேவனுடைய இராஜ்யம் என்று ஏதுமில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட சபை பிரிவைப்பற்றி பரிசுத்த பேதுரு கூறவில்லை. பேப்டிஸ்ட் சபையையோ, மெத்தடிஸ்ட் சபையையோ, பிரிஸ்பிடேரியன் சபையையோ, லுத்ரன் சபையையோ, ஆங்கிலிக்கன் சபையையோ, உரோம சபையையோ குறிப்பிடவில்லை. கிறிஸ்துவின் உண்மையான சபை வரம்பற்ற சபையாகும். இதற்கே "பொதுவானது" என்ற அர்த்தம்கொண்ட கத்தோலிக் என்ற பெயர் சரியாகப் பொருந்துகின்றது. ஏனெனில் கத்தோலிக் என்ற வார்த்தை, பொதுவானது அல்லது உலகளாவியது என்று பொருள்படும்.

கிறிஸ்துவின் சபை உலகம் முழுவதும் உள்ள ஒரே சபையாகும்; அதன் அங்கத்தினர்கள், அர்ப்பணிப்பின் மூலமும், பரிசுத்த ஆவியின் ஜெனிப்பித்தலினால் வரும் திவ்விய அங்கீகரிப்பின் மூலமும் கிறிஸ்துவுடன் இணைந்துகொண்டவர்கள் ஆவார்கள். அங்கத்தினரில் சிலர் உரோம சபையில் காணப்படலாம். சிலர் ஆங்கிலிக்கன் சபையிலும், சிலர் மெத்தடிஸ்ட் சபையிலும், சிலர் பேப்டிஸ்ட் சபையிலும், சிலர் லுத்ரன் சபையிலும், இன்னும் சிலர் இவைகள் இல்லாமல் வேறு சபையிலும் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இந்த ஒரே பரிசுத்த ஜாதியையே தேவன் அங்கீகரிக்கின்றார்; உயிர்த்தெழுதலின் மாற்றமானது, கர்த்தருடைய ஜனங்களைத் திரைக்கு அப்பால் தம்முடன் மகிமைப்படுத்தும்வரை, இவர்கள் முழுமையாக ஒரு புதிய தேசமாக ஒழுங்கமைக்கப்பட மாட்டார்கள்; வேதத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றதுபோல அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே அவரைத் தரிசிப்பதினால் அவருக்கு ஒப்பாயிருப்போம், அவரது மகிமையில் பங்கு பெறுவோம்.

பெலிஸ்தர்களும், மோவாபியர்களும் கர்த்தரை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று இஸ்ரவேலர்கள் எதிர்பார்க்காதது போலவே, தேவனுடைய சத்தியத்தையும், அவரது பிரசன்னத்தையும் உலகத்தார் உணர்ந்துகொள்ள நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. தேவனுடைய உடன்படிக்கையின் ஜனங்கள் மட்டுமே அவரை உணர்ந்துகொள்வார்கள். அவர்கள் நடுவில் மட்டுமே அவர் இருக்கின்றார்.

இது ஒரு குடும்ப விவகாரம் என்று நாம் கூறமுடியாது. இன்னும் சொல்லப்போனால், வேதாகமம் காண்பிக்கின்றதுபோல, இது ஒரு தனிப்பட்ட நபரின் விவகாரம் ஆகும். இங்கொன்றும், அங்கொன்றுமாகக் கிறிஸ்துவின் சபை, உலகமெங்கும் சிதறியிருக்கின்றது. அர்ப்பணம் செய்தவர்கள் மட்டுமே சபைக்கு உரியவர்களாக இருக்கின்றார்கள் அல்லது அதன் சிலாக்கியங்களுக்கு உரியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். உடன்படிக்கைப் பெட்டி சுட்டிக்காட்டுகிற மற்றும் குமாரனுடைய ஐக்கியத்திற்கு உரியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இந்த விதியில் ஒரு விதிவிலக்கை மட்டும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். பரிசுத்த பவுல் கூறினதுபோல, விசுவாசிகளின் குழந்தைகள், தங்கள் பெற்றோர்களுடன் தேவனுடைய சிலாக்கியங்கள் மற்றும் ஆசீர்வாதங்களில் பங்கு பெறுகின்றவர்களாகக் கருதப்படுகின்றார்கள். பிள்ளைகள், தாங்களாக தீர்மானிக்கிற அளவுக்கு மனது அபிவிருத்தியடைந்த நிலைக்கு வரும்வரை, அதாவது தேவனுடன் முழு அர்ப்பணத்திற்குள்ளாக வந்து, அவரால் பரிசுத்த ஆவியின் ஜெனிப்பித்தலில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்வரை அல்லது வழிவிலகி உலகத்தாரில் ஒருவனாகும் வரை இப்படிக்கருதப்படுவார்கள்.

தேவனுடைய பெட்டியைக் கொண்டுவர தாவீது இராஜா முதல் முயற்சியில் தோல்வியடைந்து, பின்னர் மூன்று மாதத்திற்குப்பிறகு, அதை மறுபடியும் கொண்டுவரத் தயாரானார். இந்த முறை காரியங்களை ஜாக்கிரதையாக ஆராய்ந்து அறிந்திருந்தார். இந்த

முறை புது மாட்டு வண்டி ஏதுமில்லை.தெய்வீக வழிநடத்துதலுக்கு ஏற்ப லேவியர்கள் உடன்படிக்கைப் பெட்டியைத் தங்கள் தோளில் சுமந்துகொண்டுவந்தார்கள். தேவனுடைய முறைமைகளில் மற்றும் ஊழியங்களில் நமது நூதன கண்டுபிடிப்புகளுக்கோ, நமது சாமர்த்தியத்திற்கோ இடமில்லை. வேதமாணவனாக இருந்து, வேத வாக்கியங்களை ஆராய்ந்து, தேவனுடைய சித்தம் இன்னதென்று அறிந்து அதைச் செய்ய வேண்டும். தாவீது இராஜா கற்றுக்கொண்ட இந்தப் பாடத்தை, தேவனுடைய ஜனங்கள் அனைவரும் மனதில் நன்றாகப் பதிய வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கர்த்தருக்கு முன்பாக நடனமாடுதல்

தேவனுடையப் பெட்டி திரும்பிவருவதை, தேவனே தங்கள் தேசத்திற்குத் திரும்பிவருவதாக நினைத்து, இந்த மாபெரும் நிகழ்வாகிய ஊர்வலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான யுத்த வீரர்கள் பாதுகாப்பிற்காகவும், ஊர்வலத்துக்குக் கௌரவம் கொடுப்பதற்காகவும் வந்தார்கள்; வழியில் கிராமங்களில் இருந்த திரளான ஜனங்களும், எக்காளம் ஊதுகிறவர்களும், கீதவாத்தியங்கள் வாசிப்பவர்களும், இன்னும் ஆர்ப்பரிப்பவர்கள் அனைவரும் சந்தோஷத்துடன் வந்தார்கள். இந்த நிகழ்வுக்காக தாவீது இராஜா இயற்றிக் கொடுத்த சங்கீதத்தின் வெவ்வேறு பகுதிகளை ஒவ்வொன்றாக, லேவியர் பாடிக்கொண்டு வரக்கூடிய ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டிருந்தது. இது நிகழ்வின் ஒரு பாகமாக ஏற்பாடுபண்ணப்பட்டிருந்தது. (சங்கீதம் 24)

தாவீது இராஜா மற்றவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு, கர்த்தருக்கு முன்பாக நடனம் பண்ணிக்கொண்டு வந்து தனது சந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்தினார். இசைக்கு இசைவாகப் பாடங்களை இசைக்கும் வழக்கம் இன்றைக்கும் தூரத்தேச கிழக்கத்திய நாடுகளில் ஒரு வழக்கமாக இருக்கின்றது. இந்தியாவில் கிறிஸ்தவ ஊழியர்களின் கூட்டத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு நடன நிகழ்ச்சி எவ்வளவு அழகாகவும், கண்ணியமாகவும் காணப்பட்டது என்று திரு Clark -என்பவர் நமக்குக் கூறுகின்றார்.

மகா பெரிய ஊர்வலம் எருசலேம் நகரத்தை நெருங்கும்போது, நகரத்தின் பெண்கள் சந்தோஷத்துடன் அதை வரவேற்றார்கள். அந்தக் கூட்டத்தின் தலைவியாக, தாவீதின் மனைவியும், சவுல் இராஜாவின் மகளுமான மீகாள் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அவள் அப்படி இருந்திருக்கவில்லை. அவள் குற்றம் கண்டுபிடிக்கிற பெருமையான மனநிலையில் இருந்தாள். அவள் சவுல் இராஜாவின் மகள் அல்லவா? அவளது கணவனாகிய தாவீது ஏழை ஆட்டிடையனாகவும், சில காலம் நாட்டைவிட்டுத் தூரத்தப்பட்டிருந்தவராகவும் இருந்தவர் அல்லவா? தாவீது வீட்டிற்கு வந்தபோது, தேவனுடைய பெட்டியைக் கொண்டுவந்தபோது, அவர் தனது சந்தோஷத்தை இப்படியெல்லாம் வெளிப்படுத்திக் காண்பித்தப்படியினால், அவள் தாவீதைக் குறைகூறினாள். அது அவமானமாக இருந்தது என்று கூறி அவரைக் கடிந்துகொண்டாள். அதற்கு தாவீது இராஜா, அவளுடைய தகப்பனிடமிருந்து இராஜ்யபாரத்தை எடுத்து தேவன் தனக்குக் கொடுத்ததை நினைவுபடுத்தி, தான் இப்படியாகத் தேவனுடைய கிருபையைப் பெற்றதாகவும், அதனால் அவர் மேல் பற்று வைத்திருந்ததாகவும் கூறினார். தற்பெருமை கொண்ட அந்த ஸ்திரீ தன் வாழ்நாள் முழுவதும் பிள்ளையில்லாதிருந்தாள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர்த்து அவளைப்பற்றின எந்தப் பதிவுகளும் இல்லை.

சங்கீதம் தீர்க்கத்தரிசனமாக இருந்தது

சங்கீதம் 24

உடன்படிக்கைப்பெட்டி, கிறிஸ்துவைக் குறிக்கின்றது. தேவனுடைய வல்லமை,

ஞானம் எல்லாம் அவருக்குள் மறைந்திருக்கின்றது. மனிதர்களுக்கான தேவ ஆசீர்வாதங்கள் அவருக்குள் மையப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் தேவனுடைய பெட்டியை நகரத்திற்குள் கொண்டுவருவது, நாம் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு ஒப்பாக இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்டவர்கள் "பூமியும் அதன் நிறைவும் கர்த்தருடையவைகள்" என்பதையும், நன்மையான எந்த ஈவும் பூரணமான எந்த வரமும் பிதாவினிடத்திலிருந்து குமாரன் மூலமாக இறங்கி வருகின்றது என்பதையும் உணருகின்றார்கள். உலகமும், அதில் வாசம் செய்கிற அனைவரும் இந்த ஆசீர்வாதங்களைப் பெறப்போகின்றவர்களாக இருப்பார்கள்.

தேவன் தமது புதிய முறைமைகளைத் திருப்தியற்ற சமுத்திரங்களின் நடுவே, அதாவது தேவனோடு ஒழுங்குக்கும், இசைவுக்கும் வராதிருக்கிற அமைதியற்ற ஜனங்களின் மத்தியிலே ஸ்தாபித்துக் கொண்டிருக்கின்றார். அவர் நம்மை அவரது பரிசுத்த பாவத்திற்கு, அவரது பரிசுத்த இராஜ்யத்திற்கு ஏறும்படியும், அவருடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்தில், ஆவிக்குரிய தெய்வீகச் சுவாவத்தில் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கும் அழைக்கின்றார். சில குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளில்லாமல் யாரும் இந்த வகுப்பினராக முடியாது என்று அவர் திட்டவட்டமாய்த் தெரிவித்துள்ளார்; அதாவது பரிசுத்தமான இருதயம், நேர்மையான இருதயம், சுத்தமான கைகள், தன்னால் முடிந்தவரை நீதியாக ஜீவித்தல் போன்றவைகள் அந்த நிபந்தனைகளாகும். அவர்கள் தேவனுக்கு வாக்குறுதி கொடுக்க எதிர்பார்க்கப்படுகின்றனர். இது தேவனுடனான அவர்களது உடன்படிக்கை என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

இப்படி உடன்படிக்கைப் பண்ணினவர்களில் முதலாவது இயேசு ஆவார். சபை அங்கங்கள் யாவரும் அவரது பரிசுத்த இராஜ்யத்தில் அவரோடு இருக்க வேண்டுமென்றால், அவர்கள் அவரது அடிச்சுவட்டில் நடக்க வேண்டும். இவர்கள் சூதாக உடன்படிக்கை செய்யவோ, வஞ்சகத்திற்குத் தங்களது ஆத்துமாவை உட்படுத்தவோ கூடாது. தம்மோடு உடன்படிக்கை செய்யும்படிக்குத் தேவன் அவர்கள் அனைவரிடமும் எதிர்பார்க்கின்றார். இப்படிப்பட்டவர்கள் மட்டும்தான் கர்த்தரிடத்திலிருந்து ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவார்கள்; இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மட்டும்தான் கிறிஸ்துவின் நீதி சாற்றப்படும்.

முற்காலங்களில் அல்ல, தற்காலத்தில்தான் இப்பாடம் மனதில் அதிகமாய்ப் பதிய வைக்கப்படுவதின் அவசியம் காணப்படுகின்றது. தேவனுடன் பலியின் உடன்படிக்கையையும், உறுதிமொழியையும் செய்தவர்களில், எத்தனைப்பேர் இன்றைக்கும் தாங்கள் இதைக் கவனிக்காமலும், உறுதிமொழியைக் கடைபிடிக்காமலும் இருப்பதை ஒத்துக்கொள்கின்றார்கள்! எத்தனைப்பேர் வெளியரங்கமாக தங்கள் விசுவாசத்தை அறிக்கையிட்டு, ஆனால் அந்தரங்கத்தில் அதை மறுதலித்து, தங்களது விசுவாசக் கொள்கைகளைப்பற்றி தாங்கள் தவறாகப் பேசுவதாக ஒத்துக்கொள்கின்றார்கள்! இப்படிப்பட்ட செயல்களெல்லாம் தேவனுடைய பார்வையில் நிச்சயமாகக் குற்றமாகக் காணப்படும். இப்படிப்பட்டவர்கள் தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்குரியவர்களாகுவதற்கு எதிர்பார்ப்பு வைக்க முடியாது.

பிறகு சங்கீதத்தில் ஓர் அறிவிப்பு கொடுக்கப்படுகின்றது; அதாவது இஸ்ரவேலின் பிள்ளைகளே அவரைத் தேடுகின்றார்கள், இன்னுமாக மரணத்திலிருந்தும், பாவத்திலிருந்தும், [R5680 : page 138] பாவத்தின் வல்லமையிலிருந்தும் மீட்கக்கூடிய வல்லமையும், அதிகாரமுமுள்ள கர்த்தராகிய மகிமையின் இராஜா வரவேண்டும் என்று வேண்டுகல் செய்கின்றார்கள் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மகிமையான

இராஜாவின் பிரவேசத்திற்காக நாம் இன்னும் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். உலகத்தைப் பொறுத்தவரை ஜுவாலித்து எரிகிற அக்கினியில் அவர் வெளிப்படுத்தப்படுவார் என்று அவர் தெரிவித்துள்ளார். "யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினது முதல் அக்கால மட்டும் உண்டாயிராத" ஆபத்துக்காலத்தில் அவர் வெளிப்படுத்தப்படுவார் (தானியேல் 12:1). இந்த நெருக்கடி, ஏற்கெனவே பரவி வரும் பயங்கரமான யுத்தத்தில் தொடங்கிவிட்டதாக அநேக வேதமாணவர்கள் காண்கின்றார்கள். மேலும் அவர்கள் அதன் பலனாகக் கொடிய அராஜகம் விரைவில் வரும் என்று எதிர்பார்க்கின்றார்கள். பிறகு மிகவும் மெல்லிய சத்தம் சீக்கிரத்தில் வரும்; அது இரட்சகரின் வல்லமையுள்ள அதிகாரம், தெய்வீக ஆதிக்கம் ஆகும்; அது ஆயிரம் வருடங்கள் கட்டப்படப் போகிற சாத்தானிடமிருந்தும், மரணம் மற்றும் பாவத்திலிருந்தும் இரட்சிக்கும்.

ஜனங்கள் பாடினார்கள் - **Lifeway collection**